

L'extrema dreta, camuflada en el PP

"—De haber vivido entonces [any 1936], ¿habría estado más cerca de Manuel Azaña o de José Antonio Primo de Rivera?"

"—(Rialles) Afortunadamente no tuve que vivir esa época."

"—Veinte años después de su muerte, ¿perdona o disculpa a Franco?"

"—La Historia lo juzgará."

L'ambigüitat -cautela, al cap i a la fi d'aquestes declaracions, fetes pel líder del Partit Popular (PP), José Maria Aznar, la passada setmana a la revista 'Tiempo' guarda un cert grau de relació amb les següents frases: "A la dreta d'Aznar no hi ha res" i "l'extrema dreta se sent proud representada pel PP", pronunciades pel president del govern espanyol, Felipe González, i per Joaquim Molins, cap de llista de CiU per Barcelona al Congrés, i aparegudes recentment en els mitjans de comunicació per tal de contrarestar el missatge 'centrista' en què Aznar basa la campanya electoral. Manuel Fraga, president de la Junta de Galícia, no se n'ha amagat i ha intentat 'positivar' la presència de sectors ultradretans en les files populars: "Moderar aquests sectors és un èxit del PP". On es troba avui acomodat l'anomenat franquisme sociològic?

EL TEMPS us acosta a la difusa frontera que separa l'ala més dretana del PP i l'extrema dreta als Països Catalans amb un ampli dossier que mostra clarament que allà on aquest partit governa des de fa alguns anys, els sectors ultres s'hi han diluït progressivament. Tres articles arrodonits per una anàlisi de Xavier Casals, historiador, cap de redacció de la revista Avenç i autor del llibre 'Neonazis en España. De las audiciones wagnerianas a los skinheads', publicat per Grijalbo.

